

PARCIVAL

Zaallicht uit

Traag komt het licht op en zien we een eenvoudig doch schoon interieur van kringloopmeubeltjes opdoemen.

Er is een aanrecht, eettafel met stoelen en een bank. Uiterst rechts: een groot bed

Uiterst Links: een deur.

Parcival

(zit te breien)

Ik vind het vervelend.

Harteleed

Wat vind je vervelend?

Parcival

Dat we zo ver wonen.

...

En dat we altijd zo ver boodschappen moeten gaan doen en als je dan iets vergeten bent dan moet je weer een hele week wachten je kan nooit 's effe tussendoor naar een winkel wippen om om gauw iets te halen....

Harteleed

Wat wil je dan gaan halen?

Parcival

Weet ik veel ... lijm of zo.

Harteleed

Vind je dat er te weinig lijm in je leven is.

Parcival

Hè mam doe niet zo vervelend.

Harteleed

(schenkt thee uit)

	Kijk; we kunnen ook naast de lijmfabriek gaan wonen daar is vast wel iets te huur want de lijmfabriek die walmt; die huizen in de buurt staan allemaal leeg dus die zijn zo betaalbaar als een eitje maar dan gaan we problemen krijgen met.....
Parcival	... Je morst mam
Harteleed hè getfer die pot is weer te vol problemen krijgen met met met ik zeg maar
Parcival	Ik ga mij later toeleggen op het uitvinden van de niet lekkende theepotten.
Harteleed ik zeg maar wat: wortelen. Dan zou je weer naast de wortelboer moeten gaan wonen. Of stoepkrijt; anchovis, moet je bij de zee gaan wonen naast de anchovisser.
Parcival	Dat heb je al 's verteld...
Harteleed	Nee maar het punt is; en dat heb ik ook al verteld; we wonen goed waar we zitten, een leven zonder ongemakkelijkheden bestaat niet; bosjesmannen hebben het warm eskimo's....
Parcival hebben voortdurend trek in zeehond
Harteleed	Eh....ja. D'r is altijd wel iets wat beter had gekund...
Parcival	Heb je al's verteld. ... Maar ik blijf het ver vinden.
Harteleed	Niks aan te doen; als je fietst moet je trappen, voor een omelet moet je eieren bre...
Parcival	Ik neem een brommer dat stomme getrap
Harteleed	... dan verpest je de lucht weer met je smerige ... kolendamp.
Parcival	Een brommer op kolen bestaat niet mam.....
Harteleed	Uitlaat! Uitlaat! Vieze uitlaat.
Parcival	De mijne is electrisch.
Harteleed	Volgens mij ben je moe.
Parcival	Mijn brommer zoemt. Als een bijtje.

Harteleed	Als jij moe bent begin je altijd te zeuren over iets dat je anders had gewild in ons leven.
Parcival	En als jij het niet kan halen in een discussie; als ik bijvoorbeeld gelijk heb; zoals nu; dan zeg jij altijd: ‘Volgens mij ben je moe’
Harteleed	Je hebt helemaal geen gelijk; hoe kom je daar nu bij; elektrische brommers halen hun energie van atoomcentrales en die produceren nucleair afval.
Parcival	Nucleair afval.
Harteleed	Ja.
Parcival	Zoals je dat zegt. ‘Nucleair afval.’ Alsof je het lekker vindt dat er iets bestaat dat zo terecht, zo hartgrondig kan haten als ‘Nucleair afval’
Harteleed	Is toch ook zo.
Parcival	Is niet zo! Ik heb een mama en die heeft mij geleerd dat ik lief moet zijn voor alles: Alle plantjes en al wat leeft en niet leeft, stenen en zo en kreupele dieren hè mam, merels met een gebroken pootje ‘je moet altijd alles proberen met liefde en respect te behandelen dan zal je zelf ook altijd met liefde en respect behandeld worden.
Harteleed	Ja maar ho maar,
Parcival	Met vriendelijkheid bereik je meer dus lief zijn voor het nucleair afval...
Harteleed	Als ik kanker heb, die gezwollen leven ook, maar ze moeten toch weg .
Parcival	‘Goeiemorgen nucleair afval, hoe gaat het ermee. Kopje ijzerthee!?! Wat een weertje hè, buiten
Harteleed	Neeneeneeneeneeneenee Er is een grens. Ergens moet je een lijn trekken.
Parcival	Lief zijn voor ‘Alles!’ heeft mijn mama gezegd. En ik kan me niet herinneren dat er ook nog sprake was van grenzen of lijnen die getrokken moeten worden
Harteleed	Of als je luizen hebt.

Parcival	Heb ik luizen!?’
Harteleed	Nee als! Cho Parcival Ik ben moe.
Parcival	Hahà! <u>Jij</u> bent moe! Weet je hoe ze dat noemen? Als je iets waar je zelf mee zit als je dat iemans anders verwijt.
Harteleed	(geeuwend) Projectie heeft jou mama gezegd.
Parcival	En projectie dat mag niet van de politie dus ik stel voor dat je mij 2,50€boete betaald en dan hebben we het daar verder niet meer over
Harteleed	Geen sprake van; gek.
Parcival	Ook goed, dan klaag ik je aan bij de rechtbank; het grote gevaarlijke hof dat kinderen beschermt tegen projecties van hun ouders en dan kost het je straks 20€mam, 20 vette euro’s, jij ben moe, heb je zelf toegegeven; ik niet, kijk maar hoe ik zit te praten, dan ben je niet moe, als je zo zit te praten als ik nu; dan ben je niet moe; jij wel. Jij geeuwt. Mahaar jij probeert mij wijs te maken dat ik het ben. Dat is een uitermate verderfelijke vorm van opvoeden,
Harteleed	Hou daar mee op.
Parcival	Nee, zo makkelijk kom je d’r niet van af. Jij zit hier een jong leven te verwoesten, en dat jonge leven dat verweert zich, dat komt met steekhoudende argumenten aanzetten en wat doe jij!? Jij zegt: Hou daar mee op.
Harteleed	Ik meen het Parcival.... Stop.
Parcival	Waarom denk jij dat
Harteleed	<i>(hysterisch) STOP!</i>
	<i>Muziek (‘Humility’/ Wim Mertens of een stukje uit het Canto Ostinato van Simeon ten Holt) die al een tijdje geleden onhoorbaar werd ingefade; wordt sterker.</i>
Harteleed	Zal ik vissticks bakken? Met sla En brood... ...

Parcival Mmm 's wel ok.....

Harteleed Sorry van het roepen daarnet.
....

Parcival

Harteleed Weet je waarom ik zo
...
Weet je waarom wij hier wonen!?

Parcival De bomen buiten.

Harteleed Nee... Ja ook, maar
En het is ook niet omdat we te weinig geld hebben.
Wij wonen hier zo ver van alles omdat ik iets wil ... of niet wil
eigenlijk.
Ik ben er van overtuigd dat
In ieder geval ik wil niet elke keer dat jij een potje lijm mist op
ondervraagt te worden over waarom wij zo ver van alles
...

Parcival Zijn wij eigenlijk arm?

Harteleed Mhm.

Parcival Is dat Mhm:ja of Mhm: nee?

Harteleed Het is Mhm:Ja.

Parcival O.K.
...

Harteleed Weet je waar ik zo pissig om werd daarnet!?
Omdat je zo zit te te praten alsof het niks kost, alsof het geen
kwaad kan ...

Parcival We zaten toch alleen maar een beetje gek te doen....

Harteleed Ja, maar ondertussen hoor ik je met argumenten jongleren alsof ...

Parcival Ar-gu-men-ten? Ik weet niet een wat dat zijn; hoe kan ik er dan
mee jongleren.

Harteleed Je hebt het er de hele tijd over dat ik je niet goed zou opvoeden en
dat op zich is allemaal leuk en grappig ... of op z'n minst zo
bedoeld, dat weet ik wel.... maar waar ik helemaal gek van wordt

	is dat het lijkt alsof je gelijk hebt; alsof het steek houdt wat je zegt, over dat ik moe ben ... en ja ik ben moe; daar gaat het niet om.
Parcival	<i>(lachend)</i> Jawel; daar gaat het wel om.
Harteleed	<i>(Woest)</i> Rechtbanken vol Parcival! over de hele wereld! staan ze te ouwehoeren en te zeveren en recht te praten wat krom is; terwijl iedereen weet dat het niet waar is, iedereen weet dat de moordenaar schuldig is; dat de dief heeft gestolen, maar ze staan te praten en te praten als de dief veel geld heeft en argumenten op te stapelen als de moordenaar rijk is; tot iedereen gaat twijfelen aan alles wat hij voelt; of tot er niks meer wordt gevoeld ... Daar gaat het om! Dat was je aan het doen.
Parcival	Wablieft?
Harteleed	Wij wonen hier omdat ik er niet in geloof. Ik geloof niet dat je een gelukkig mens kunt worden door te doen alsof het leven één grote advertentie is.... Voilà.
Parcival	Zo doe ik toch niet? ...
Harteleed	Weet je wat het is?
Parcival	Mag ik een stuk brood?
Harteleed	Hoeveel sticks wil je.
Parcival	Zeven.
Harteleed	Zeven!
Parcival	honger.
Harteleed	Dan bak ik zeven vissticks en dan ga jij die allemaal opeten.
Parcival	Dat doe ik toch altijd!?
Harteleed	Heb jij ooit wel's een groentensnijplank naar je hoofd gehad?
Parcival	Vaak! Ik krijg hier voortdurend groentesnijplanken naar
Harteleed	Weet je hoe ik me voel? Als een oliebol met pootjes en weet je hoe dat komt? Van al die vissticks die ik ooit voor jou heb gebakken en die ik uiteindelijk zelf heb moeten opeten.
Parcival	<i>(terwijl hij op een of ander elektronisch spelletje zit te drukken)</i>

	Ssst.
Harteleed	... Weet je wat het is, Parcival ... Ik moet het je toch ooit vertellen wij leven hier zonder vader, doe effe dat ding weg, zonder je vader ... niet omdat hij er vandoor is gegaan toen ik zwanger van je was ... maar omdat hij gestorven is toen ik zwanger van je was....
Parcival	Was hij ziek?
Harteleed	Nee.
Parcival	Een ongeluk?
Harteleed	Hij is uit het raam geklommen van zijn kantoor en naar beneden gesprongen. Zijn kantoor zat op de 34 ^{ste} verdieping van een gebouw ergens ... En toen is er een spijl van een ijzeren hek beneden; dwars door zijn heup geschoten....
Parcival	Wat is dat; een kantoor?
Harteleed	Waar mensen werken. Papieren. Bij alles wat je doet... Iedereen... Alles wordt opgeschreven, op een papier. Je koopt bijvoorbeeld een auto, of je gaat ergens wonen, of je wordt geboren, dat wordt allemaal op papieren geschreven en die moeten dan worden bijgehouden en bewaard en met elkaar in verband gebracht, als je bijvoorbeeld een ongeluk hebt met die auto of zo dan wordt er gekeken waar je woont en waar je geboren bent enz dus dan moeten ze die papieren terugvinden en dat is zo bij alle mensen en dat zijn dus heel veel papieren en d'r zijn ook heel veel mensen die dat soort werk doen; papieren invullen en bijhouden en weten waar ze zitten en de plek waar ze dat werk doen dat heet kantoor.
Parcival	En daar kan je uitklimmen uit zo'n kantoor.
Harteleed	Ja! Sommige kantoren zitten in hoge gebouwen waarin niemand woont. Dat is een gebouw vol papieren en mensen komen daar naar toe om met die papieren te werken. En daar worden ze dan weer voor betaald en het aantal uren dat ze gewerkt hebben en wat ze daarvoor betaald worden dat komt dan weer op nieuwe papieren te staan. Het houdt niet op Parcival, het houdt gewoon niet op.
Parcival	Is hij daarom naar beneden gesprongen?

Harteleed Hm?

Parcival Omdat het niet ophoudt?

Harteleed ...
Nee.
Hij had een fabriek. Hij maakte duimspijkers. Vooral de Chinezen waren dol op zijn duimspijkers. Hij verdiende geld zoals iemand anders modder schept.
En hij belegde dat dan.....

Parcival Beleggen? Zoals een boterham?

Harteleed Nee als je geld verdient hebt dan kan je dat in een kistje stoppen en bewaren . Of je kan daar een andere fabriek mee helpen bouwen. Of zelf een nieuwe zetten. En als die fabriek dan winst gaat maken krijg je alsmear meer geld. En op die manier met geld dingen doen dat noemen ze ook beleggen.

Parcival Hebben wij nu nog een fabriek ergens?

Harteleed Nee die zijn over kop gegaan....

Parcival Over kop? Met de fiets?

Harteleed (*blaast*) Ik had het je blijkbaar nog niet moeten vertellen.
...
Een fabriek kan schulden maken. Door nieuwe machines te kopen of nieuwe gebouwen bij te zetten. Dat doen fabrieken soms om nog meer te kunnen maken dan ze al doen. Gebouwen en machines kosten geld. Dat geld krijgen de fabrieken door de dingen die ze maken te verkopen. Ja?

Parcival Ehe.

Harteleed Mooi.
Als een fabriek nu wat ze gemaakt hebben niet verkocht krijgen omdat het uit de mode geraakt of omdat het niet goed gemaakt is of er breekt brand uit in de fabriek; of de arbeiders zijn er ongelukkig en die weigeren te werken of d'r kan vanalles gebeuren, jij kan toch ook ziek worden een ongeluk krijgen, d'r kan altijd vanalles gebeuren, waardoor je dood gaat en als een fabriek dood gaat dan zeggen ze hij gaat over kop. En als dat gebeurd dan zit de eigenaar van die fabriek diep in de schulden.

Parcival En toen is hij uit zijn kantoor geklommen?

Harteleed Ja...

	<p>Hij durfde het mij niet komen vertellen. Hij was alles kwijt en zat hij met een schuldenput die zo diep was dat je de bodem ervan niet kon vinden.</p> <p>....</p> <p>Wij zijn die schulden nog steeds aan het afbetalen. Alles wat ik meer verdien dan het strikte minimum verdwijnt in De Put. En dat geld ook voor jou Parcival. Je bent geboren met een schuld die groter is dan wat je ooit zal verdienen</p>
Parcival	Maar dat is toch niet eerlijk.....
Harteleed	<p>Ach eerlijk.....</p> <p>Je kan je daar nu boos om make-n; en, ongelukkig; maar dat hoeft niet.</p> <p>Weet je; d'r zijn twee manieren om rijk te zijn Parcival: Veel geld verdienen; wordt je rijk van. En niks nodig hebben. Daar wordt je niet rijk van; dan ben je rijk.</p> <p>Niks nodig hebben dat leer je door stil te zijn en niks te willen. Niks naar je hand proberen te zetten. Niks proberen uit te leggen of te verklaren. Niet eindeloos verhaaltjes verzinnen over hoe de dingen in mekaar zitten. Geen vragen stellen..... Alles gewoon laten en nemen zoals het is.</p> <p>Dat is wat ik er op heb gevonden. En dat gaat hier, in het bos op een half uur fietsen van de dichtstbijzijnde winkel; makkelijker dan ... waar al die mensen wonen en die reclames hangen en, en</p> <p>....</p> <p>Daarom wonen we hier.</p>
Parcival	Dus ik moet die schulden van mijn vader verder afbetalen?
Harteleed	Ja.....
Parcival	En het maakt niet uit wat ik wordt of hoeveel ik verdien het zal me nooit lukken?
Harteleed	<p>Het lijkt me heel onwaarschijnlijk dat het je lukt. En ik geloof ook niet dat het de bedoeling is.</p>
Parcival	Oh nee!?
Harteleed	<p>Cho ik heb me dat ook zitten afvragen in het begin Parcival. Ik begreep het niet. Ik dacht hoe is dit mogelijk!? In wat voor wereld leven wij , waarin een man een enorme fout kan maken en dat men vervolgens het kleinste babietje dat men kan vinden daarvoor laat opdraaien gewoon omdat dat babietje een aantal maanden daarvoren nog geen babietje was maar een zaadjes van die man die die fout maakte.</p>

Parcival	Ik ga ooit in een villa wonen mam. En dan kom ik jou halen in een witte Rolls en ik rij je naar het duurste restaurant van europa.
Harteleed	Ik zal zorgen dat ik honger heb tegen dan. Zullen we nu gaan slapen?
Parcival	<i>(Zoent mam)</i> t'ruste....
Harteleed	Als je nu voor een berg staat en je wil door maar je kan niet, dan kan je die berg beginnen wegscheppen met een emmertje en een schop of een bulldozer; tot hij d'r niet meer is.... of je kan zoals de rivier d'r omheen stromen en je weg verder zetten terwijl je weet dat die berg achter je verdwijnt omdat het water hem wegslijt.....
Parcival	Waarom zeg je dat?
Harteleed	Ik weet het niet. Zo maar wel te ruste. <i>(Parcival gaat naar de slaapkamer terwijl mama opruimt en nog iets stils gaat zitten doen met een kopje thee en een haakpen of zo; of een een punnikklosje, krantje van de Aldi; whatever.) (De slaapkamer bestaat uit een heel groot dubbel bed rechtsachter op een praticabel; waar Parcival samen met zijn Harteleed in slaapt. Hij slaat het dekbed om en daar ligt ridder Amfortas; oud, geharnast en bloedend.)</i>
Amfortas	Wie horen wil waar hij die door het avontuur werd uitgezonden nu terecht komt; zal buitengewone wonderen gewaarworden.
Parcival	Wat zegt U alstublieft meneer!?
Amfortas	Jaha! Als het tij gekeerd wordt en de duisternis verlicht; ontwaart men onvermoede vormen; die nochthans sinds lange reeds mede hebben bepaald wat gij vind van één en ander en hoe bij U, mijn vriend, tot hiertoe, de wereld als geheel, in Uw binnenste is aangekomen.
Parcival	Volgens mij kan ik niet volgen.
Amfortas	Een klik in d'oren is van doen, opdat gij 't Nederlands dat ik nu spreek begrijpe, als dat eenmaal is gebeurd en d'innerlijke knop is omgedraait; dan valt de betekenis der woorden bij U binnen zoals het verse gras dat fier rechtop staat; omvalt, wanneer het wordt gemaaid.

Parcival	Ik wilde naar bed gaan meneer!
Amfortas	Vanzelfsprekend, uiteraard, natuurlijk, Het donkert buiten, de dag is om en bijgevolg gaat een mensenkind van uw kaliber: te bed. De vraag alleen is Parcival of gij niet krek op dit moment voor 't eerst in 't leven wakker wordt en mij ontwaart; ik die er altijd ben geweest maar nooit werd gezien.
Parcival	Oh!?
Amfortas	Inderdaad: Oh!? Daar spreekt gij een waar woord mijn vriend om uitdrukking te geven aan Uw verbijstering. Het Heilige woord Oh! Dat in wezen op alles en iedereen van toepassing zou moeten zijn. De honingmier, de sleutelbloem, het kwartskristalletje: Oh! Oh! Oh! Een mooie vrouw, een dure vaas, een ongevalletje Oh! Oh! Oh! Maar ik wijk af; ik verlies het spoor; ik ga een kant op waar, om uw verwondering met verklaringen te helen; niks van betekenis te vinden is. Weten wilt gij uiteraard wie ik ben en waar we zijn en, hoe dit alles zo gekomen is. Ga zitten knaap en spits de oren zodat ik de verbinding tussen uw trommelvliezen en de waarheid, met welgemikte spraak, kan zuiveren van alles wat zich daar in de loop der jaren heeft vastgezet qua welgemeende onzin en hardnekkige vooroordelen. Praat ik te veel?
Parcival	Mijn moeder komt mij zodadelijk nog een kusje geven.
Amfortas	Dat is haar goed recht. Dat gaat U haar toch niet ontzeggen. Deze edele vrouwe die de spijsvertering van dit huis bestierd.....
Parcival	Maar als zij U ziet gaat zij gillen....
Amfortas	Hebt U gegild mijn vriend?
Parcival	Nee!
Amfortas	Waarom dan niet. U was toch ook geschrokken neem ik aan?
Parcival	Nee. Wat raar ja. Op de één of andere manier kom jij me vertrouwd voor.
Amfortas	Inderdaad zoals uw eigen schaduw u onmogelijk aan het schrikken maakt. Of de lucht uwer sokken die; indien lang genoeg gedragen, zo sterk wordt dat men er een vijand mee op de vlucht kan jagen; terwijl gijzelf voor dit wapen gans onkwetsbaar blijft.

Parcival	Cho nou ja ... ik ben wel's geschrokken van de lucht van mijn sokken
Amfortas	Bovendien ben ik voor jou moeder wat men noemt onzichtbaar; zoals die ontelbare andere wezens die net als ik, door mensen ongezien, de gang der wereld helpen draaiende te houden.....
Parcival	Onzichtbaar!?
Amfortas	Niks bijzonders jonge held; d'r is wel meer dat alledaags is en voor het oog toch onbestaand zoals het kloppen van je hart of de zoete geur der bloemen, de zachtheid van fluweel of de weerbarstige smaak die de radijs in haar binnenste verbergt....
Parcival	Ik zie je toch.
Amfortas	Nu wel ja! Maar dat is ook voor 't eerst in al die jaren dat je korte leven rijk is terwijl ik er altijd al ben geweest. Je ziet mij Parcival; dat klopt, omdat je zonet van de schulden hebt gehoord die je van je vader hebt geerft, dat ondempbaar diepe gat dat is als een vergeetput op de bodem waarvan jij werd geboren. De tijding van je moeder was als een bliksemstraal die gedurende een flits het landschap van je leven heeft doen oplichten en daar ben je zo van geschrokken en ondersteboven; zo binnenstebuiten gekeerd en door de mangel gehaald dat je ziel van de weeromstuit in je persoon is afgedaald om door de ballen van je ogen zelf te kijken of 't waar is wat haar wezen heeft vernomen. Nu voor een ziel Parcival kan ik mij niet verbergen; daar ik zelf van zielestof ben gemaakt....
Parcival	Je maakt mijn bed helemaal smerig man; moet je die lakens zien
Amfortas	Ach ja mijn jonge vriend het spijt me ik heb een etterende wonde. Al eeuwen bloed ik uit een gat; een holte in mijn vleesch die maar niet genezen wil en waarvan mijn dorre lichaam evenmin kan sterven. Wat dat betreft ben ik als net als die Griekse held die vastgeketend aan een rots zich de lever overdag liet wegpikken door een grote roofvogel en dan 's nacht groeiden de weggevreten delen van dat bloedfilterorgaan, terwijl de held in zijn ketenene en in diepe slaap verzonken hing; d'r opnieuw aan. Maar goed ik ben hier niet om van Griekse Helden te verha
Harteleed	Slaap je nog niet.
Parcival	Nee ikkeeee.....
Harteleed	Wat sta je te dromen. Kruip in bed. Je wordt helemaal koud.

(Parcival gaat naast Amfortas liggen)
(In de verte horen we een auto toeteren)
(Mama stopt hem onder; zoent hem; aait 'm over de bol)
Je hoeft nergens over in te zitten. O.K.!?
Ik heb je nu alles verteld wat er te vertellen valt en dat verandert
niks aan hoe het is en altijd is geweest al van sinds je geboorte dus
....
En zo beroerd was ons leven toch niet; tot hiertoe.
Toegegeven; we moeten soms wel's een week wachten op een
potje lijm maarree dat kunnen we wel hebben, toch!?

- Parcival Mag het licht aanblijven?
- Amfortas Weet jij, mijn jonge vriend, hoe eeuwenoud je eigenlijk bent, Hoe
vaak reeds en ononderbroken je in verschillende gedaanten op
deze aarde bent verschenen?
- Parcival Ik ben tien meneer.
- Amfortas Oh ja?
En je broek hoe oud is die?
- Parcival Van vorig jaar.
- Amfortas Dan ben je misschien nog maar één.
- Parcival Ik begrijp je weer niet.
- Amfortas Je lichaam is als je broek Parcival; je groeit er uit, je koopt een
nieuwe. Of je maakt er één. Wat zijn de schoenen waarop je ooit
hebt leren lopen je nu nog van nut?
- Parcival Mijn moeder heeft die nog ergens in een doos op zolder of zo
Maar er bestaat toch nergens een plek waar d'r een paar duizend
oude lichamen van mij in kisten worden bewaard.
- Amfortas Je antwoordt niet op mijn vraag.
Wat zijn ze je nu nog van nut; die eerste schoenen van je
- Parcival Geen. Niks. Nul.....
- Amfortas Jawel!
Je loopt toch, gek. Elke dag opnieuw. Duizenden stappen. Van
hot naar her. Door zon en kou en als het stormt
(kreunt)
Alles gaat voorbij, Parcival, maar niks houdt ooit op.
Alles wordt eindeloos omgevormd.
Niet vergeten, heel belangrijk.
-

Moeder zet de transistorradio aan.

... vige storm op komst. Wie niet naar buiten moet krijgt de raad om tussen één en zes vanmiddag binnen te blijven. De automobilisten op de snelwegen krijgen de raad hun snelheid aan te passen. Rukwinden tot 160 km per uur worden niet uitgesloten. Vermits het hier om een oosterstorm gaat kan dit vooral problemen opleveren voor het vrachtverkeer op de NoordZuidas. Tegen het vallen van de avond zou de storm luwen, maar ook dan blijft het nog uitkijken voor omgewaaide bomen en aanverwante stormschade. Winkeliers wordt aangeraden om in ieder geval zonnententen en reclamepanelen zo veel mogelijk binnen te houden. (*Dzjingle; andere stem*) Het is inmiddels 24 minuten over acht en ik heb hier bij mij (Hollandse Weerman) Pim het gaat hier om een voor ons land ongewoon hevige storm hoe komt het dat. (*Een felle bliksemschicht gevolgd door een krakende donderslag doet alle licht uitvallen. Ook de noodverlichting in de schouwburg. Radio doet het niet meer. Alles is stil en donker.*)

Amfortas

... Oeoeoe die oude wond van mij begint alweer te schrijnen....
Ik hou geen kracht meer over door dat eindeloze bloedverlies....
Ik stommel als een blindeman door een landschap vol gruwelijke pijnen die (niest)absoluut ondraaglijk worden als ik nies.
Je bent niet verplicht om geloof te hechten aan wat ik je vertel.
Het gaat 'm trouwens niet om waar of niet waar.
Stel je je wezen voor; je ziel, Parcival, oneindig veel groter dan het kind dat je nu bent en sinds duizende jaren op zoek naar volmaaktheid zoals jij op je gameboy het hoogste level (*dit woord wordt door Amfortas uitgesproken zoals het woord 'leven'; maar dan met een l op het einde*) probeert te bereiken. Dat is leuk, Toch? En nu komt die ziel ineens hier terecht in dit leven met deze merkwaardige hindernis, de onmogelijkheid om rijk te worden in een wereld waarin alleen rijkdom van belang schijnt te zijn. (*lacht*) Het is een spelletje Parcival, it's a game boy.

Harteleed

(*Er volgt een enorme donderslag met een bliksemflits*)
Alle lichten vallen uit. (dit alleen tijdens reisvoorstellingen in België: Ook de noodverlichting in de zaal)
Oh en die zekering is weer gesprongen
(*Harteleed steekt een kaars aan*)
(*Harteleed verdwijnt de kelder in*)
(*Stilte*)
(*We horen Amfortas lachen*)
(*d'r wordt met een zaklamp door het raampje naar binnen geschenen*)
(*D'r wordt gebonkt op de voordeur.*)
(*Harteleed schrikt zich lam. (Ik stel voor dat je dat 'zich lamschrikken' van Harteleed evoceert met een gillette want het is hartstikke donker)* Harteleed komt weer op en gaat bij het raam kijken. Weer wordt er op de deur gebonkt)

	Wie kan dat nu zijn? (gaat open doen)
Frans	(komt meteen binnenvallen: Natte pet; druipende regenjas, grote tas, en de grootste, de zwaarste zaklantaarn die d'r in de handel te vinden is.) Hèhè ik heb het gehaald. M'n ooto staat een eindje verder. Die geraakte d'r niet door.
Harteleed	Heb jij dan getoeterd daarnet!?
Frans	Ja dat was ik. Ik wist effe niks anders meer te verzinnen; Ik zat muurvast. U bent m'n laatste voor vandaag. Jaha! We verdienen goed; maar we moeten d'r ook war voor doen, mevrouwjtje. Wat een takkeweer zeg. Die weg hiernaartoe daar heb je eigenlijk een boot voor nodig. Ik ben maar met zo'n bestelwagentje op een gegeven moment zag ik het water gewoon naar binnensijpelen weetjewel onder de deur langs de passagierskant. Ik denk; Krijg nou wat ik heb niet eens een zwembrevet, jahaa! (<i>Parcival komt uit bed</i>) Wij komen wat tegen hoor, in onze stiel. Ik heb 's een keertje een verstopte W.C. gehad. Dat was driehoogachter in een armenwijk, nouja, dan moe je gaan breken en ik haal daar zeven ganzekoppen uit, zukke, ik zeg tegen dat wijfie, ik zeg: moeje kijke, hun kregde de stront nie doorgeslikt. Geintje snapje. Maar zeven ganzekoppen. Dat waren illegalen en die waren met een hamer het park ingetrokken, die zaten al maanden gans te eten. Nu die karkassen die zettten ze gewoon bij 't afval, kunnen de mensen nog denken: is een grote kip geweest, maar die koppen met die platte bekken weetjewel, dat was het ultieme bewijsmateriaal, dus dat moesten ze van de wereld af krijgen. Nu als mensen wat van de wereld willen afkrijgen dan gaat het meestal hup; de W.C. in en doortrekken, begrijp je wat ik bedoel.... En als het dan niet goed gaat; na' dan bellen ze Frans. Wat ik al niet heb boven gehaald.... een plastic tasjes vol liefdesbrieven, een broek waarmee een bankoverval was gepleegd, die was nadien exact beschreven door een getuige en ze hadden een foto van een gelijkaardige broek twee weken daarvoor laten zien op T.V. , ik herkende 'm meteen, politie gebeld; na' en die jongens hadden ze binnen het uur, jahaaha. Een handboek over padvinderuij; je kan het zo gek niet bedenken of mensen willen d'r in een impuls niks meer mee te maken hebben en dan gaat het hup de W.C. in en dan denken ze dat is de wereld af maar dan zegt Het Leven; Nee je bent daar nog niet klaar mee, en dan geraakt zo'n W.C. verstopt en dan bellen ze Frans. zoi hoor. Ik heb ooit 's een afgekookt kinderlijkje n'ja U bent mevrouw Hardleers!?
Harteleed	Harteleed is de naam.

Frans Nee! Ik heb hier Hardleers staan. Hardleers; kijkt maar hier staat het.
Bruinpunt 43 dat is hier toch?

Harteleed Ja.

Frans Nou dan bent U mevrouw Hardleers.
En U zit met een inwatering, mevrouw; dat is niet zo best.
Dat is het grondwater dat door de afvoer bij U naar binnenkomt.
Dat komt omdat U te laag woont. Daar kan Frans niet zo veel aan doen hoor. U zou een beetje hoger moeten gaan wonen Mevrouw Hardleers.
Ma' goed ik zal wel's kijken
Ik ga eerst mijn pompje halen.
(*Frans weg*)

Harteleed Wat komt zo'n man nou doen!?
We hebben toch helemaal niemand gebeld!?
(*In de fond doemt een jong meisje op. Bleek, onder het bloed en met grote schrikogen staat ze daar. Zij licht een beetje op in det donker; (een jurkje van fosphor!?)*)

Parcival Wie was dat!?
Wat kwam die doen!?
Waar kwam die vandaan.
Is dat zo iemand die op een kantoor werkt?
Van een fabriek?
Mam?

Harteleed Ik weet het niet; ik begrijp het zelf niet goed.

Parcival Was papa ook zo, Mam?
Met zo'n pet en dat hij door de regen kon dat het helemaal niet uitmaakt wat voor weer het is buiten....`
Ik vind 'm gaaf!
Als ik het hem zou vragen zou ik dan met hem mee mogen, mam; van jou

Herteleed Zullen we het daar een ander keertje 's over hebben; Parcival
(*mam af; zekeringen gaan herstellen in de kelder*)

Parcival Ik zou ook wel een keertje zo'n afvoer willen leeghalen, mam
Ik zou makkelijk een schat kunnen vinden, denk je niet
Een verborgen pak geld van de Duitsers of zo
(*nu ziet hij het bloedmeisje*)
Of; wie weet een grote klomp goud die iemand per ongeluk

Bloedmeisje Wat sta je te staren? Heb ik iets van je aan misschien.

Parcival *(Kijkt weg)*
Nee. Het spijt me ik. Ik wilde niet onbeleefd zijn.

Bloedmeisje Kan je mij horen

Parcival Tuurlijk.

Bloedmeisje En zien?

Parcival Ehe.

Bloedmeisje Oh ja!? Hoe zie ik er dan uit?

Parcival Je hebt geen jas aan.

Bloedmeisje Nee en ik heb ook geen baard.
Dat heb ik toch niet gevraagd. Ik vraag je toch niet wat ik niet aan heb.

Parcival Je hangt vol modder en je zit onder het bloed.
En je hebt alleen een onderjurk aan.

Bloedmeisje *(Meisje begint te huilen....)* Hij kan me zien. Hij ziet me.
Oh God Dank je.....

Parcival Gisteravond zat er een ridder in de slaapkamer.

Bloedmeisje Amfortas!?

Parcival ‘Kweenie.

Bloedmeisje Een ridder met een harnas en een gapende wonde!?

Parcival Ja.

Bloedmeisje Dat is Amfortas. Die hoort bij jou. En heb je hem de vraag gesteld.

Parcival Welke vraag!?

Bloedmeisje Hij was toch gewond!?

Parcival Ja! Hierzo; allemaal bloed.

Bloedmeisje En heb je hem dan niet gevraagd hoe dat kwam.

Parcival Ja. Nee. Mijn moeder had me net gezegd: Geen vragen stellen.
Niks proberen uitleggen. Alles nemen zoals het is. Dusss.... wat

	had ik dan moeten doen?
Bloedmeisje	Je had de vraag moeten stellen.
Parcival	Welke vraag dan?
Bloedmeisje	Heb jij dan helemaal geen hart in je lijf!? Voel je dat dan niet. Als iemand daar voor je neus ligt te bloeden en te kreunen!? Hoe kan je toch zo harteloos zijn....
Parcival	Mijn moeder....
Bloedmeisje	Dondert niet! Als je iemand voor je neus ziet creperen dan vraag je wat hij heeft, of je iets voor 'm kan doen, dan sta je d'r niet zo maar een beetje bij als een auto zonder wielen.... Betrokkenheid Parcival.... voelen wat andere voelen.... reageren als je onrecht ziet. Te keer gaan! Dingen aan het licht brengen. Onverschilligheid is als donkerte, door te denken dat je ergens niks mee te maken hebt maak je duisternis waarin om het even wie om het even wat kan doen.....
Parcival	Je bent boos?
Bloedmeisje	Het is te laat nu. Je had het de ridder moeten vragen. Maar daarvoor heb je moed nodig Parcival. Lef! Hij is jou wachter bij de poort die toegang geeft tot een hogere gebieden. En met moed bedoel ik niet zo maar een hoop op schrik gebaseerde branie; maar een soort durf die voortkomt uit het feit dat je weet dat je in het diepst van je wezen veilig bent in dit universum; wat er ook gebeurd.... Als je daar van overtuigd bent Parcival, komt je leven in een stroomversnelling, je hebt nog steeds hetzelfde lichaam en dezelfde omstandigheden maar je hele leven wordt onnavolgbaar veel opwindender.
Parcival	Hoe weet jij dat, allemaal?
Bloedmeisje	Ik zit aan de andere kant Parcival. Ik weet het niet; ik zie het. Vanaf hier zie je alles heel duidelijk.
Parcival	De andere kant? <i>(Het licht floept weer aan)</i>
Bloedmeisje	Ik ben met hem. Met die man van dat bestelwagentje
Parcival	Oh!?

Bloedmeisje Ik zou verder moeten.
Maar ik kan niet
Ik ben te boos.
Niemand weet het.

Parcival Ben jij ook zo'n geest dan, als die ridder?

Bloedmeisje Wij zijn mensen Parcival; net als jij.
Alleen wij leven niet meer.

Parcival Ben je dood.

Bloedmeisje Ja....
Die vent van het bestelwagentje; die heeft me van m'n fiets
getrokken en het bos ingesleurd en vanalles met me en toen
heeft mij dood gemaakt.
Maar niemand weet het.
Ik wordt vermist.
Mijn lichaam ligt
*(We zien het meisje verder babbelen maar horen haar niet meer.
Parcival blijft wel verder staan luisteren.)*

Frans *(Komt weer binnen)*
Cho ik had hier nog een ouwe Atlantic Tweevijfendertig

Harteleed *(van uit de coulissen)*
Ik zit in de kelder; ik kohommm.....
(donderslag)

Frans *(vriendlijk; tegen Parcival)* Jij kan vast niet slapen!?
Het lijkt wel oorlog buiten hè..... *(Harteleed op)*
Ik zei net: ik had hier nog een ouwe Atlantic Tweevijfendertig
achter in m'n bak liggen, als je die op vol zet; nou, dan slurpt die
toch zo'n litertje of twintig per seconde; binnen het uur heb ik je
hok droog.

Herteleed Ja maar

Frans Ja maar, ja maar, ja maar, inderdaad... Niet voor eeuwig
mevrouwkje. Ik kan hier niet het grondwaterpeil in de hele vallei
een metertje laten zakken. Dus U zal Of moeten verhuizen of
permanent zo'n Atlantic Tweevijfendertig in de kelder installeren.

Harteleed Maar wij hebben geen

Frans *(Parcival loopt naar de keuken en pakt een groot mes)*
U woont op een schip mevrouwkje; zo moet U het bekijken. U
maakt voortdurend water.

Harteleed Meneer...

Frans Frans!

Harteleed Meneer,
Ik ben mevrouw Harteleed
En wij hebben hier geen last van inwatering.

Frans Ach hou nou toch geen last van inwatering?

Harteleed Nee! Dat is inderdaad één van de weinige dingen waar we geen last van hebben meneer Frans.

Frans Hebben ze dat dan weer fout doorgegeven...

Harteleed Je zou het haast gaan denken, ja.

Frans Ik ga effe 't bureau bellen....

Harteleed U pakt de dingen kordaat aan zie ik.

Frans Dat is nou al de derde keer deze maand mevrouw Hartzeer,

Harteleed Harteleed.

Frans Dat komt door die nieuwe op 'Verzending'. Die bakt er geen hout van. Die moet er uit hoor. Dat is nou al de vierde keer dat ik ergens sta met allemaal gespecialiseerd materiaal om een probleem op te lossen waarvan helemaal geen sprake is ja'alloo...!?

Jannemieke!? Geef de baas es effe door. Chatverdamme

Harteleed Kopje koffie meneer Frans!?

Frans Kijk en hier wordt ik ook helemaal beroerd van, as een mens tegewoordig moe wachten aan de telefoon, dan zetten ze zo'n bandje op met van die frolijke ouwe muziek, asofter geen problemen in de wereld zijn, die kutBach weetjewel met z'n gefiedel, sta je plots ongevraagd naar radio fier te luistere, stinkzender,..... Ja hallo... (*Harteleed komt met een kopje koffie*) Nee ik ga d'r vandoor mevrouw Leedvermaak.....(*geeft z'n kaartje aan Harteleed*)... Moest er toch ooit nog wat zijn; daar kan je me vinden; je weet nooit In verband met...(*Luistert weer even, dan: in de telefoon*).... Nee maar dat kenne we gewoon nie hebbe dat zulke dinge gebeure...(*Harteleed zet het kaartje ergens op een zichtbare plek*) Voor mij moet die d'r uit hoor meneer directeur; familie of niet. (*Frans af*) Al was het me bloedijge zoon as die niet naar behore een krimpkous kan aanbrenge dan mag zo'n

jong van mijn de baan niet op ...*(weer een donderslag)*
(zekeringen weer stuk)

Harteleed

Niet nog een keer.
Ik ga de kelder niet meer in.
We gaan meteen naar bed.
Parcival ben je daar?
.....
(èèèèèèèèn muziek)
(Palimpsest van Simeon ten Holt; zeer geschikt qua muziek)

(Volgende ochtend; ontbijt'. Parcival zit aan tafel met lange tanden in een toostje te bijten, Harteleed loopt thee op te schenken ondertussen en brood te roosteren, Parcival' boterhammen te smeren. Het bloedmeisje staat er nog steeds ergens)

Harteleed

Wat zit je te knagen? Heb je geen honger? Moet je een ei? Cho ik ga een ei voor mezelf bakken. Weet je Parcival dat ik heel blij ben om wat ik je gisteravond allemaal verteld heb. Ik voelde het vanmorgen meteen toen ik opstond. Ik heb daar blijkbaar ook mee gezéten, al die jaren, zonder het te weten. Moet ik het hem vertellen? En zo ja, hoe dan en wanneer. En nu is het alsof ik iets kwijt ben. Het voelt heel goed. En ik heb geslapen als een rots; wakker vergeten zetten en me helemaal Hoe laat is het nu!?. Whoeps! Het is al bijna middag. Naa we gaan toch nog wat doen. Uurtje Frans en een uurtje rekenen, eet je boterhammen op, neem je boeken dan beginnen we d'r aan;

Parcival

Ik dacht het niet mam.

Harteleed

weetjewat, ik zou je misschien rekenen in het Frans kunnen geven, dan zijn we d'r op een uurtje klaar mee, waar hadden we het ook weer over qua cijfers; ik was je toch aan het inwijden in de geheimen der breuken; dat is les secrets des fractions

Parcival

Ik wil het niet meer.

Harteleed

Wat zeg je?

Parcival

Ik – Wil – Geen – Les – Meer .

Harteleed

Wil jij geen les meer?

Parcival

In – Niks!

Harteleed

Waarom niet.

Parcival

'ft toch g'n zin.

Harteleed	Wat zeg je?
Parcival	Ik zeg dat het geen zin heeft om mij iets te leren.
Harteleed	Hoe kom je daar ineens bij!?
Parcival	Wat moet ik er mee later ? Voor ingenieur studeren? Of economie of zo..... <i>(Heeft het kaartje van Frans in het oog gebkregen, loopt er naartoe; bestudeert het)</i> Als ik toch nooit genoeg zal verdienen om wat mee te doen dan Kan ik toch net zo goed helemaal niks leren.
Harteleed	Nou, nee dat denk ik niet. Je leert ook nog om andere dingen dan, dannee Je krijgt hier niet alleen les om te leren hoe je veel geld moet verdienen. Het gaat erom dat je je geest oefent, zoals je je spieren oefent. Stel je voor dat ik je je hele leven zou vastbinden op een bed.....`
Parcival	Jij gaat toch ook niet werken.
Harteleed	Nee maar ik doe wel dingen.
Parcival	Wat voor dingen doe jij dan.
Harteleed	Cho, het huishouden, de groentetuin, en ik help mensen waar ik kan . Omdat ik dat leuk vind. En omdat het belangrijk is.
Parcival	Nou; dan ga ik vandaag ook dingen doen.
Harteleed	Wat voor dingen dan?.
Parcival	Ik ga weg.
Harteleed	Waar naartoe!?
Parcival.	De wereld in.
Harteleed	Zo maar!?
Parcival	Hoe anders? Maham ... ik hoe moet ik dat nou zeggen, ik heb vannacht Ik pik het niet weetje.... ik ben.... ik voel.... ik ga zo onbeschoft veel geld verdienen..... ik wil die wereld wel 's leren kennen waarin die dingen gebeuren waarover jij me gisteren vertelde; die ons overkomen zijn.... wie weet hoeveel kinderen zitten er nog ergens met hun mama in een groot bos waar ze niet uit durven komen, bang om te leven, ik kan toch nu niet meer doen alsof er niks aan de and is; onverschilligheid is als dui.....

Harteled Ik wist dat dit ooit ging gebeuren Ik had alleen nooit gedacht dat het zo vroeg al
Parcival	Mam ik ben tien!
Harteled	Ja natuurlijk dat vergeet ik altijd. Tien! Als we niet opletten moet je met pensioen zodadelijk en dan heb je hier je hele leven zitten verkwanselen in een bos..... met Franse sommen Wacht even Ben zo terug even iets (<i>Harteled af en Harteled weer op met een absoluut belachelijk pak</i>) halen.... Kijk dit heb ik al die tijd voor je klaarliggen Dit is een kkeurig pak; trek het maar aan, het is lekker warm en iedereen d'r bij loopt in de stad.
Parcival	Ik ga kijken naar die kantoren waar je gisteren over vertelde.
Harteled	Het staat een beetje gek maar het is ook een gekke wereld waar je naar toe wil schat, je zal het wel zien...
Parcival	En die schuldenput wil ik ook wel's zien. Ik wil daar 's in spuwen, om te kijken hoe lang het duurt voor het beneden is.
Harteled	Ik ga je niks verklappen; je mag het allemaal zelf ondervinden.
Parcival	Het is tenslotte mijn schuldenput; dus ik mag daar in spuwen zo veel ik wil.
Harteled	Een aantal dingen wil ik je wel meegeven; anders kom je onnodig in moeilijkheden.... Als je aan een vrouw wordt voorgesteld dan zoen je haar op de lippen en je zegt: 'Cho wat komt er een lucht uit mond!' Ja!? Dat is een compliment; een manier om te zeggen: ik kan je laatste maaltijd ruiken en die was lekker. En dat betekent zo veel als: Jij bent ongetwijfeld een goeie kokkin of iets van die strekking.
Parcival	'Cho wat komt er een lucht uit je mond.'
Harteled	Exact. Als je aan een man wordt voorgesteld daarentegen; dan leg je je hand op zijn kruis, weet je waar dat is z'n kruis? ... juist ja; daarv is je kruis en je zegt: 'Is het al Pasen!?' En dat betekent ach maakt niet uit. Doe dat nu maar gewoon overal waar je komt.....
Parcival	Is het al pasen?

Harteleed ja; dat ze kunnen zien dat je een keurig opgevoedde jongen bent.
Parcival	<i>(Oprecht dankbaar)</i> Mam ... ik vind joudank je; dank je.... <i>(Omhelst z'n moeder)</i>
Harteleed	Ga nu maar. <i>(Parcival af. Het bloedmeisje verdwijnt ook, maar niet door de deur. Harteleed pakt een kopje koffie of thee (dat laat ik in het midden) en zegt:.... binnen het uur staat hij hier terug.....</i>
Amfortas	Daar zou ik maar niet zo zeker van zijn hoogedele dame daar met uw kopje koffie of thee; dat laat ik in het midden; zo'n jong krijgt gauw genoeg door dat er iets niet deugd en past zich aan.... - ach die hoort mij niet. – <i>(in zichzelf)</i> Heb <u>ik</u> nu iets verkeerd gedaan? Heb ik hem wel genoeg verteld. Zijn hunkering naar 't leven is zo groot en de mogelijke paden zijn zo talrijk dat hij ongetwijfeld gaat verdwalen. Gedurende eeuwen is hij onbewust naar mij op zoek geweest en God weet hoe lang het duurt voor hij me weer zal vinden. Ik kan de omstandigheden van zijn leven sturen noch beïnvloeden. Ik kan wel zien waar hij zit; altijd...
Agent	<i>(vanachter een soort van balie, ik stel me dat voor als een verplaatsbaar stukje reling met een platte bovenkant)</i> Volgende
Parcival	<i>(Het bloedmeisje staat er ook weer ergens)</i> Ik weet waar dat meisje is. Dat verdwenen meisje van op die affiche achter je.
Agent	Heb je een nummertje?
Parcival	Wablieft.
Agent	Een beurnummer Je moet eerst een nummertje trekken.
Parcival	Oh!?'`
Agent	Daar uit dat rooie ding. Volgende....
Harteleed	<i>(nog steeds met een kopje van het een of ander)</i> Langer dan een halve dag zal zo'n kind wel niet wegblijven, toch? Hij is nooit uit logeren geweest. Ze plukken 'm er zo uit volgens mij.
Agent	Volgende.

Parcival	Ik weet waar dat meisje is, Dat vermiste meisje, dat ligt begraven in het bos. Bij kilometerpaal 17 langs rijksweg A62 d'r moet daar een zandpad zijn; links en als je dat een tijdje volgt tot bij een kruising met een eik.....
Agent	Je beseft toch wel dat je d'r niet bepaald overtuigend uitziet met zulke kleren..... En hoe weet jij dat allemaal zo precies. dat kind is al drie jaar zoek. Kreeg je last van berouw? Begon het te knagen 's nachts? Begon je haar overal te zien, tussen de mensen op drukke straten en zo
Parcival	Drie jaar geleden was ik zeven meneer....
Agent	Reden te meer om je te schamen.... Hei! Waar ga je naartoe.... . Ach dat is weer zo'n aap die helemaal strak staat van de extacy. Als we al die geflipte aanwijzingen moeten gaan natrekken en overal helikopters en honden op af moeten sturen dan geraakt het land in geen tijd failliet....
Bloedmeisje	En Parcival vlucht.... hij maakt zich onzichtbaar door niemand gekend of te achterhalen. Maar wanneer Frans thuiskomt op een dag vindt hij het lichaam waarin ik geleefd heb in de huiskamer zitten grijnzen op de bank de T.V. Parcival heeft het opgegraven en bij hem binnen gezet. Hysterisch van angst belt hij zelf de politie. En ik kan in vrede aan mijn reis beginnen door het hiernamaals op weg naar een volgend leven
Agent	Volgende.
Harteleed	M'n zoon is zoek.
Agent	Momentje. Hebt U een foto bij.
Harteleed	Ja. Hij is nog maar tien en hij is vier dagen geleden, niet meer terug gekomen van hij was de stad ingetrokken.
Agent	<i>(kijkt op de foto)</i> Dat zegt me niks. En hoe heet U zoon.?
Harteleed	Parcival.
Agent	Wat we gaan doen is een affiche maken zoals die daar en die komt dan op internet en wordt zo over de hele wereld verspreid. Uw zoon wordt teruggevonden mevrouw.....
Zo maar een	Gore smerige slijmbek met je hè getfer....

meisje vanuit de coulisse	
Parcival	<i>(komt achteruit het toneel oplopen)</i> Wat!? Wat nou!? Ik wilde ik wilde gewoon wat vragen... <i>(dan tegen zo maar een meneer die van de andere kant komt)</i> Meneer mag ik U wat vragen?
Zo maar een meneer	Tuurlijk ga je gang....
Parcival	Waar is Oh neem me niet kwalijk... <i>(begroet hem op de wijze zoals zijn moeder hem dat geleerd heeft.)</i> Is het al pasen....?
Zomaar een meneer	<i>(staat te kirren van plezier)</i> Wat ben jij een bijdehandje. Oh wat zo iets is me nog nooit overkomen.... Ik heb helaas geen tijd nu ik ben erg gehaast op weg naar mijn boze baas daar moet ik ontzettend hard eh nare dingen doen de hele dag.... voor gruwelijk weinig centjes; enfin dat hoef jij allemaal niet te weten. Ik ga je mijn nummertje geven.... en jij gaat me bellen vanavond. Zo! En hier heb je alvast een beetje geld voor de telefoon. En nu moet ik vliegen hoor; enig pakje overigens.... daag.
Parcival.	Wat heeft iedereen!? <i>(en d'r komt weer een mevrouw op)</i> <i>(zoent haar)</i> Cho wat komt er een lucht uit je mond. Mag ik U wat vragen....
Zo maar een mevrouw	<i>(lange stilte)</i> Ben jij van verborgen camera?
Parcival	Wablieft?
Zo maar een mevrouw	Maak niet uit.... wat wil je weten?
Parcival	Waar is de zee?
Zo maar een mevrouw	Die richting uit. <i>(Parcival verdwijnt in de aangewezen richting, de zo maar een mevrouw kijkt nog even met een vertwijfeld charmant glimlachje rond; zwaait onzeker in geen enkele richting in het bijzonder in de hoop als redelijk wezen geregistreerd te worden door de mogelijke verborgen camera en dribbelt dan ook gauw af)</i>
Amfortas	O; dit gaat een kant op die niemand wil of heeft voorzien..... En ik kan niks doen. Harteleed waar zit je? Ach die kan me toch

niet horen.
(Voor het eerst tegen de zaal; opgewonden, alsof hij verwacht dat daar mogelijk iemand gaat rechtspringen en Parcival tegenhouden)

Over de Grens vlucht Parcival nu.
Het avontuur bericht ons dat hij te voet tot voorbij de einder is getrokken. En per schip ook over de golven. Op weg naar verre buitenlanden, aan de overkant van de zee. Naar plekken die namen bezitten als Ornalpi en Perneux en Ostoepiluaporsilio. Daarheen trok zijn leven hem terwijl hij een hulpje was op een grote boot.

(De balie van daarnet een kwartslag draaien en d'r iets af doen zodat we een reling hebben van een groot schip. Wat gekrijs van meeuwen op een band en we zitten op zee.)

(Een kok staat een sigaretje te roken Parcival komt naar hem toe met een mok thee op een dienblad.)

- Parcival De kapitein laat weten dat hij het eten weer afschuwlijk vond.
(kok lacht voortdurend; hij vind alles lollig)
Ik heb het overgrote deel opnieuw moeten afruimen; ze hebben vooral beschuit gegeten.
- Kok Wat was er dan!? D'r zat toch mosterd bij.
Mosterd is toch lekker.
- Parcival Niet bij banaan, zeiden ze
- Kok Oh jawel hoor! In India.....
- Parcival We zij hier niet in India zeiden ze.
- Kok Nog niet.
....
- Parcival En d'r zat een veer in de kippesoep.
- Kok Dat was ook geen kippesoep, dat was gekookte albatros
En dat wordt met de veren d'r bij geserveerd. Je hoeft die niet op te eten; net als de botjes van een kip; hoef je ook niet op te eten toch? Op de Tillmaneilanden....
- Barneveld *(Achter hen langs komt een balletje voorbijgestuiterd en dan een meisje dat er achteraan loopt; wanneer zij Parcival passeer maakt haar lichaam een hele cirkel om haar verticale as doordat haar blik aan Parcival blijft kleven en een beetje later komt van Barneveld; een oudere vrouw voorbij) Anita geef die bal hier! Ik heb je gewaarschuwd. Je bent op zee. (houdt haar tas open)*
Doe 'm maar in m'n tas. Ik heb je verwittigd; hier wordt niet
-

	gebotst. Alleen vasthouden. Straks stuitert hij ... goeiedag (<i>tegen Parcival en de kok</i>)
Kok	'navend
Parcival	Mmmmm
Barneveld stuitert hij over de reling en dan ligt hij tussen de vissen, Bah! Heb je alleen je vingers nog om mee te spelen
Kok	Op de Tillmaneilanden eten ze Jan van Genten en die stoppen eerst een week of drie in de grond, tot ze beginnen te ontbinden, snap je, dan wordt dat vlees lekker zacht (<i>Parcival staat nog steeds te kijken in de richting waar het meisje verdwenen is.</i>) Kijk voor je en in Noorwegen doen ze hetzelfde met haring; eerst laten rotten en dan met flink wat uien door de aardappelpuree Sta niet zo te staren dat trekt de aandacht. Die mevrouw is Adelheid van Barneveld; de vrouw van de overleden gouverneur en die vaart in het geheim mee met dit vrachtschip. Zij is op weg met zeventien staven goud naar haar residentie...ach wat maakt het uit.... als je maar voor je kijkt.
Parcival	Hoe weet U dat allemaal!?
Kok	Boeken over etnisch koken.
Parcival	Nee van die mevrouw, als dat geheim is....
Kok	Weet je Parcival; je hebt een Probleem.
Parcival	Hoezo?
Kok	Je bent een ontzettende wijsneus.
Parcival	Het spijt me.
Kok	Daar is het ondertussen te laat voor vrees ik; voor spijt. Want ik ga het je nu al vertellen.(<i>grinnik, grinnik</i>)
Parcival	Wat ga je nu al....
Kok	Als je een beetje hebt opgelet is het je ongetwijfeld al opgevallen dat ik geen topkok ben. Nu ja; niks is zo makkelijk na te maken als een koksdiploma. (<i>grinnik, grinnik</i>) Kijk, ik zit achter dat goud aan. En ik heb inneens bedacht: Jij gaat me daarbij helpen.
Parcival	Hoe bedoelt U dat meneer.

Kok	<p>Als jij meedoet dan ziet het er minder verdacht uit, volgen mij. Jij heb zo'n onschuldig koppie. Kijk, we bellen aan; straks als we weer aan de wal zijn, dan bellen we aan; met een ladder en een emmer en zo. En we zeggen dat we nieuwe glazenwassers zijn bezig met een aktie we doen gratis alle vensters in de straat. Jij gaat ramen lappen; ik kraak die brandkast.</p>
Parcival	<p>Dat doe ik niet.</p>
Kok	<p>Oh jawel! Dat doe jij wel. Kijk maar. (<i>Haalt een uitprint van de 'Parcival Vermist'-affiche uit z'n achterzak.</i>) Als je niet luistert dan hangt binnen het uur het hele schip vol met die dingen.</p>
Parcival	<p>(<i>scènelicht fade weg</i>) Maa.....</p>
Kok	<p>Juist ja... Maa, maa; maa, maa je staat naar adem te happen als een goudvis op een stukkie kurk.</p>
Amfortas	<p>(<i>Verschijnt plots in de zaal en vraag aan zo maar een meisje</i>) Hoe laat is de tijd!? Weet u misschien hoe laat de tijd staat.</p>
Zo maar een meisje Amfortas	<p>Halftwee</p> <p>Wat st ik me nou raar druk te maken!?</p> <p>Zijn jullie allemaal in het bezit van zulk een: hoe heet dat, armklok?</p> <p>Laat 's kijken. En doet dat soms BIM BAM BIMKEDOMBAMBOM BIM.....Tjongejonge zit daar ene motor in? Wat een rare dingetjes hè.</p> <p>Toen ik nog rondliep in een lichaam van bloed met kak en tranen had je dat niet: motoren. 'Hoe laat is het?' dat vroeg geen mens zich af. Het werd licht en dan weer donker. Einde verhaal. In de winter was het koud en dan had je geen aardbeien en in de zomer was't warm en dan was er geen zuurkool.</p> <p>Hoe laat is het?</p> <p>....</p> <p>En dan dreunen jullie een paar cijfertjes op, toch? Het is zeventien door twaalf of kwart onder vijf. Merkwaardig.</p> <p>Eigenlijk is betekenis der vraag naar de latigheid van hoe het is net zo veel als : Waar staat de zon,!? Dat dorsten wij vroeger niet te vragen, hoor. Kan je net zo goed vragen; Goeiemiddag meneer bent U achterlijk!?. Iedereen kan toch zien waar de zon staat. En 's nachts zijn de sterren d'r. En als er wolken hangen. Is er de klok nog die binnen in je wezen aanwijzingen geeft. Bijvoorbeeld als je maag begint te knorren; dan weet je wel hoe laat het is; toch!?..... wij hadden het er niet over vroeger; zoals toen jullie nog vijf</p>

waren heb je je toch ook nooit afgevraagd hoe laat het was.
Hoe laat is het nu?

Zo maar een
meisje
Amfortas

Twintig over drie.

(Maakt met z'n handen een toetertje en schalt)

Hallo! Hallo! Het is nu twintig over drie!

Leuk!

Barneveld

(bij de deur)

Nou goed wast U die ramen dan maar. Maar op koffie hoeft U ...
Anita, hier! Ik ben nog niet klaar met je.... hoeft U niet te rekenen
hoor meneer de glazenwasser. Iedereen kan hier wel komen
aanbellen om gratis te klussen en dan wordt ik waarschijnlijk
verondersteld de hele dag thee en koek rond te dragen. Nou mooi
niet *(deur dicht/tegen Anita)* En jij gaat voor mij de
vervoegingen van être en avoir 's vierentachtig keer calligraferen
op handgeschept papier of nee; wat zeg ik; je gaat het borduren, in
rode en blauwe zijde op grof katoen uit Mosambique jaja, dan
weet ik tenminste waar je bent en wat je doet. Bovendien wordt
een enig kleedje, ik zie het zo voor me en dan nodig ik m'n
vriendinnen uit; gaan we d'r thee op drinken.... maar eerst ga jij
water sjouwen want ik wil douchen....

Kok

Begin maar met dat raam en onderwijl fluit je; dan weet ik
tenminste dat je d'r niet van door gaat.
Als er wat is, hou je op met fluiten.

*(Parcival begint fluitend het raam te lappen, kok gaat door de
middendeur de slaapkamer binnen en vind na enig zoeken een
brandkast achter het schilderij achter het schilderij boven het bed.
Dan haalt hij zijn stetoscoop boven, en begint luisterend aan de
knoppen te draaien. Op dat moment gaat er achter op het toneel
een flitslicht af. Even later komt Anita langs met een camera op de
buik en ze blijft naar Parcival staan staren.)*

Anita

Niet schrikken ik ga effe een fotootje van je maken.....

Dankejewel en Oh wil jij misschien mij even fotograferen terwijl
ik hier eh

(zij hangt Parcival de camera om)... treurig bij de tafel zit. Ik
maak een reportage namelijk over kinderen die heel rijk zijn en
diep ongelukkig tegelijkertijd. Gewoon op dat ene knopje drukken
daarbovenin.

....

Ik heb je gezien op de boot.

*Parcival probeert, zonder op te houden met fluiten haar aan het
verstand te brengen dat zij d'r kop moet houden en doorlopen.*

Anita	Hoe oud ben je? <i>Parcival steekt twaalf vingers omhoog.</i>
Anita	Ik ben dertien en een half. En ik heb een afschuwelijk leven weet je dat!?! (Zij zet haar emmers neer en gaat op haar gemakje staan kleppen tegen Parcival) Ik zit hier bij mijn stieftante helemaal aan de andere kant van de wereld; dat is mijn moeder helemaal niet hoor; die vetreet. Mijn moeder is dood; door de bocht gegaan bij Venlo; plons! de zee in tijdens een achtervolging door rovers; samen met mijn vader; die lag achterin te slapen; en toen kwam een vrachtwagen van de andere kant, een vrachtwagen met water meloenen..... Heb jij de fluitziekte of zo Ik denk dat ik ook kanker heb..... In mijn voeten. Voetkanker. Dan zal ik in een rolwagen moeten Wat doe je nu!? <i>(Parcival schrijft terwijl hij blijft fluiten iets op een briefje en geeft het haar.)</i>
Anita	<i>(leest hardop)</i> ‘Ik ben gedwongen aan het meehelpen met een overval.... loop door U bevind zich in groot gevaar. ‘ Cool! Dat ga ik misschien ook doen later. Weet je wat ik had gedacht!?! Ik boor bijvoorbeeld een gat vanuit een ondergrondse garage in een grote kluis van een bank; zo’n gaatje maar, <i>(maakt een o’tje met duim en wijsvinger)</i> snap je, en dan spuit ik daar water in; en dan loop ik om naar die bank en daar ga ik vertellen dat ik een loodgieter ben dan wandel ik toch zo die kluis binnen. Wat heb je!?’
Parcival	<i>(Tussen ’t fluiten door zegt hij gauw)</i> Een idee! <i>(Fluit, fluit)</i>
Anita	Oh! Leuk. Ik heb ook vaak ideeën. Gisteren had ik nog het idee dat er een vleermuis in mijn haar zat; maar dat was gewoon een kammetje dat ik vergeten was eruit te halen. Ik had er de hele nacht mee geslapen zeg; stel je voor, zo’n kammetje..... <i>(Doet voorzichtig en nog steeds fluitend; de deur naar de slaapkamer; waar de kok er net in geslaagd is de brandkast open te maken; op slot daarna kijkt hij; nog steeds fluitend Anita lachend aan. Gaat niet uiteraard dus; lachen, fluiten, lachen fluiten.....)</i>
Anita	Waarom doe je zo achterlijk?
Parcival	<i>(snel)</i> Als ik op hou met fluiten <i>(Fluit fluit)</i> ... weet hij dat er onraad is. <i>(fluit fluit)</i>
Anita	Cool!

	<i>(Ineens pakt zij hem vast en kust hem vol op de mond)</i>
Parcival	<i>(Verontwaardigd)</i> Ben je helemaal gek geworden.!?
Anita	Nee maar ik had dat nog nooit gedaan, wel vaak gezien op tv en zo, dussee..... ik vind het eigenlijk ontzettend tegenvallen, mag ik nog 's.... <i>(Ze zoenen opnieuw; we zien de kok zich vierklauwens klaarmaken om weer te verdwijnen, dan gaat de andere deur open en staat Mevrouw van Barneveld binnen en staart verbijsterd naar het twee zoenenden.)</i>
Barneveld	<i>(Op het moment dat de kok op het punt staat door de andere deur naar binnen te komen begint mevrouw van barneveld te praten waardoor de kok met de deurkruk in de hand bevriest)</i> ANITA van BARNEVELD WILT U DAAR ONMIDDELIJK MEE OPHOUDEN! LAAT DAT GLAZENWASSERSKIND MET RUST. <i>(Houdt op met zoenen, Parcival schiet als de weerlicht achter mevrouw van Barneveld de deur door, het toneel af)</i>
Anita	Hoi mam! Ja! Nou heb je nou heb je 't verknald. Die jongen zat midden in een overval, kijk <i>(toont Parcival's briefje)</i> hij heeft het me zelf geschreven, dus ik probeerde hem door middel van zoenen tegen te houden zodat jij rustig de politie kon bellen.
Barneveld	<i>(Zinkt snikkend neer op één van de stoelen bij de tafel)</i> Ik weet niet meer wat ik met je moet beginnen Anita. Ik weet het niet meer. Je doet niks dan liegen en verhalen verzinnen sinds je vader dood is.... Ik kan jou, ik kan jou toch niet ik weet niet meer wat ik moet doen om om....
Anita	Mahaam! Je kan nu niet gaan zitten snotteren, d'r zit een dief in de slaapkamer.
Barneveld	Anita hou op. Alsjeblief.
Anita	Ik vind het best. Ik wil er wel over ophouden. Maar ik moest het toch wel even signaleren. Ik weet alleen niet hoe jij het vind om straks met mij te gaan staan bedelen ergens, droevige liedjes zingen met z'n tweeën op een straathoek. Ken jij droevige liedjes? Zie je, daar hebben we dus al een probleem....
Barneveld	<i>(Gaat naar de deur van de slaapkamer en doet die....)</i> Wie heeft; waarom zit die deur op slot!?

Anita	Ik heb dat gedaan. Om die dief te vangen.
Barneveld	ANITA! Hou daar mee o.... Goed! Haal jij dan maar 's een dief uit deze slaapkamer. (<i>Gooit de deur open</i>)
Kok	(<i>komt met z'n armen vol goudstaven voorbijgespurt</i>) Goeiemiddag! (<i>door de voordeur die nog open staat, het toneel af</i>)
Anita	Hallo!
Barneveld	Wat... !? Wie....!?
Anita	Ik zei het toch (<i>Eèèèèè Blackout</i>)
Amfortas	Oh neeeeeee..... Het avontuur deelt ons nu mede dat Parcival de dappere mens, het eindeloze woud in trekt De laatste plek op aarde waar hij mij zal kunnen vinden Het eindeloze woud dat zich bevindt in onnoembaar verre streken en waar hij in z'n eentje in trekt. Het is er donker en uitermate vochtig. Alles druipt voortdurend en naast allerlei ongedierte zoals de geschubde roofkat, het kippepootzwijn en de éénhoornige miljoenpoot worden deze bossen bewoond door alles wat van 't mensenrijk afkomstig is doch zich niet heeft weten aan te passen aan; noch te plooiën naar; de regels en geplogenheden die de beschaving van dat moment aan het individu oplegt. Kleine gemeenschappen hebben er zich gevormd, van bejaarde rovers en kortademige doddelaars; melkzieke vrouwen, bankiers met een nikkelallergie; in hun eigen bed bedrogen echtgenoten, babies die de gevangenisstraf van hun ouders moesten uitzitten, enz. enz.. Zij maakten het leven van de beschaafde doch gehaaste reiziger die door het woud zijn weg probeerde zoeken: zuur. Maar ook de vaste bewoners van het woud; zoals de veldbioloog Edgar
Edgar	(<i>mummelt in een opnameapparaatje</i>) daarom kunnen we eh! Oh ja bedenking zeventienhonderdvierennegentig van veldbioloog Edgard Grasliefe.... zo! Daarom kunnen we naar aanleiding van onze waarnemingen in verband met de parasolmier, in alle ernst besluiten dat er in deze moderne tijden er voor het eerst sinds Darwin zijn bevindingen publiceerde begrip begint te ontstaan voor het feit dat in de natuur, eerder harmonie heerst dan strijd en dat het principe van wederzijdse zorg tussen soorten belangrijker is dan het recht van de sterkste, wanneer wij nu dit harmoniemodel zouden overnemen in onze economieën, zoals we het struggle for life model van Darwin economisch zijn beginnen toe te passen; dan mogen we verwachten dat het binnen

	afzienbare tijd geen mens op deze aarde nog zal ontbreken aan de basisbehoeften en dat we d'r in wezen met z'n alle zes miljard rijker door zullen worden, de kriminaliteit zal (<i>De voor deur wordt ingestampt. Die valt plat op het toneel en de Killsisters stormen eroverheen. Ze zijn gemaskerd, ze dragen alletwee zo'n gruwelijk karnavalsding waar je met je hele kop in kan. Edgar gilt</i>) De Killsisters!
Irma	(<i>De killsisters binden de veldbioloog Edgar vast op z'n stoel met de snelheid waarmee een kruisspin een vlieg verpakt en beginnen het huis te doorzoeken.</i>) Niks Alice; niks! Alleen bestekken
Alice	(<i>Terwijl ze het bed onderstebovengooit.</i>) Vraag het hem
Irma	(<i>heeft het strijkijzer uit haar rugzak gehaald en aangesloten trekt Edgars pantoffels uit en stopt de stekker van het strijkijzer in het stopkontakt.</i>) Je Geld meneer; we zijn op je geld uit maar we kunnen het niet vinden.
Edgar	Mblgmwlm
Alice	De tape Irma, je vergeet de tape weer van z'n bek af te halen....
Irma	zou ik zelf ook op gekomen zijn..... Laat me nou's alleen (<i>Haalt haar vermomming weg</i>) Ik ben het zat weetje dat je me voortdurend loopt te zeggen waar ik op moet letten en hoe ik het moet doen.
Edgar	Mlbwigmnnmww.
Irma	(<i>Haalt de tape weg</i>) Wat heb je; ik heb je nog niet aangeraakt....
Edgar	(<i>hijg, hijg</i>) Ik heb alleen een zak linzen en een pakje kamillethee.
Alice	(<i>komt uit de slaapkamer haalt haar vermomming weg</i>) Oh wat slap; je vader is de rijkste man van Noord Amerika.
Edgar	Ik heb niks met mijn vader te maken
Irma	Wat zeg jij nou. Iedereen heeft toch met zijn vader te maken.
Edgar	Ik spreek al zeven jaar niet meer met 'm.
Alice	Dan gaan we je gijzelen. En we sturen hem je wijsvinger op.
Irma	Goed plan; we hakken z'n wijsvinger d'r af en die sturen we naar

	z'n vader.
Alice	Mag je vader het losgeld betalen en hebben jullie weer iets om over te praten.
Irma	Ah! Hier; een groentesnijplank
	<i>(Parcival springt de deur binnen maakt flits! flits! flits! en flits! flits! een aantal foto's en verdwijnt weer.)</i>
Irma	Wat ... wie was....
Alice	Ik weet nie....Dat is dat joch!
Irma	Ach!
Alice	Ja! Dat joch dat al die misdaden fotografeert en op internet zet.
Irma	Van die kok; met z'n armen vol goud; is hij dat?
Alice	We moeten hem tegenhouden of we kunnen ons nergens meer vertonen.
	<i>(Eèèèèè blackout)</i>
	<i>(Licht gaat weer op en aan tafel zit een oudere dame, uitermate keurig gekleed en naast haar staat een jongere dame eveneens netjes gekamd en gekleed met een paar dossiers in de arm en luisterend in een telefoontje.</i>
Sekretaresse	O.K. ik heb het begrepen. <i>(bergt het telefoontje op)</i> Hij is er.
Minister van volksgezondheid	Dat is ook mooi op tijd zeg. Ik was bijna weer weggegaan. Ma' goed dat zijn we van hem gewend. Alleen vind ik dat zij deze keer wel's een uitzondering had mogen maken. Alleen het feit dat ik mij op dit uur zonder lijfwacht in deze bouwval bevind is al verdacht. Als ze me hier zo zouden vinden dan hang ik, als een haring in een droogrek, en we hebben nog geen woord gewisseld. Oh haaaai; ja kom binnen we zitten hier
Oppositieleider	Sorry da'k een beetje laat ben. <i>(stapt over de ingetrapte deur naar binnen)</i>
Minister van	Ach zo kennen we je toch!

volksgezondheid	Of het nou gaat om een gewone regeringsbijeenkoms of om banket met een buitenlandse staatsleider, op mevrouw Sokkewol hoef je niet te wachten; die komt wel. Ga zitten. Hallo! Mag Marietje zeggen!? En Vanesse ken je!? Mooi.
Oppositieleider	Wat een plek!
Minister van volksgezondheid	<p>Wateenplekja eh.... Marietje... ik kan je hier geen drankje aanbieden of een kopje Kamillethee, dus laten we snel ter zake komen dan kunnen we allemaal weer verder met ons leven.... Ik heb alleen een handtekeningetje van je nodig.</p> <p>Je weet hoe de vork in de steel zit. We zitten hier met onze verouderde verfindustrie, d'r komt lood en allerlei akelige zware metalen uit die schouwen en de kinderen in de buurt krijgen beenmergkanker en het glazuur blot van hun tanden af, dat weet ik allemaal ik heb de rapporten gelezen en die enge foto's gezien dus daar ga jij hier niet opnieuw over beginnen Marietje Sokkewol. Feit is dat het ons op dit moment aan geld ontbreek om de nodige investringen te doen.... we zitten met de uitbpouw van het toerisme aan de kust, dat loopt wel niet allemaal zoals we het voorzien hadden; maar als we d'r nu mee ophouden wordt het helemaal niks plus d'r staan ook een paar hotels van mij tussen. Het enige dat ik van jou wil is dat jij dat gezondheidsrapport ondertekent voor die verf eh en, dat je mee 'Ja' stemt volgende donderdag en dan krijg jij van mij je klubhuis voor Rietgorsspotters, en een kleine tegemoedkoming voor de behandeling van die kinderen, plus ik val je nooit meer lastig met die foto's waarop jij met Dirkje van Schil; onze nationale kampioen hinkstapspringen staat te zoenen in die bar, ik zou niet willen dat jou vrouw die te zien kreeg,</p>
Oppositieleider	Maar
Minister van Volksgezondheid	<p>en ook niet vergeten dat ik dit niet hoef te doen, ik hoef hier niet in een tochtige bouwval op je te zitten wachten; ik kan je net zo goed kan laten oppakken en martelen, is dat helder!? Marietje Sokkewol!? Mooi zo! Vanessa....</p> <p><i>(Vanessa legt Marietje een aantal stukken voor en Marietje gaat zitten ondertekenen. Dat zien we ineens een paar heldere flitsen vanuit de slaapkamer. Marietje Sokkewol gilt. We horen Parcival zich uit de voeten maken....)</i></p> <p>Wie? Wat?</p> <p>Dat was toch niet dat!? Dat was dat boskind; Dat joch dat al dat driekwart van mijn vriendenkring in comprommitterende omstandigheden heeft gefotografeerd en op internet gezet. <i>(tegen Marietje)</i> maak dat je wegkomt. Binnen het uur ziet het hier zwart van de politie. <i>(tegen Vanessa)</i> Geef me de minister van</p>

binnenlandse zaken even door. Nu is het afgelopen met 'm. Chatferdammese etter. Ik laat 'm levend villen en 'm daarna begraven in een bak vol zout, terwijl z'n kop erbovenuit steekt. En als hij éénmaal goed gepekeld is wordt hij gerookt op een zacht vuurtje als hij dan éénmaal klaar is, organiseer ik een banket; ik nodig de oppositie uit en die mogen 'm opeten. Onderwijl verklaar ik op T.V. dat de schuldige voor de verdwijning van boskind zullen worden opgespoord en hun straf niet ontlopen. Ik laat na het banket de oppositieleider oppakken, we snijden zijn maag open en wat vinden we daar!? Precies! Allemaal DNA van dat boskind! Tjakka! Twee vliegen in één klap.....

Vanessa

Ik heb hier de minister van binnenlandse

Minister van
Volksgezondheid

Francis! Moet je horen; ik heb hier een akkevietje ... Wat!?

....

Dondert niet dat je al in bed ligt.

Ik ben hier daarnet overvallen door een roofkind, ik wil dat de hele zuidelijke helft van de stad nu onmiddellijk wordt afgezet, politie, brandweer, leger, het kan me niet schelen wie of wat je d'r bijsleept maar d'r mag geen muis meer doorkunnen begrepen!? Mooi zo.

(Geeft het mobieltje weer terug aan Vanessa. Dan glunderend voor zichzelf...) Hij hangt!

Amfortas

Helaas: de minister hangt zelf. Parcival wordt niet gevonden. De foto's die hij maakt van de minister wel. En de minister moet niet alleen aftreden maar ook lange tijd in de gevangenis gaan zitten nadien Lange, lange tijd.

(kreunt)

Neemt U het zich niet kwalijk, Maar bij tijd en wijle doet de wond zo'n pijn da'k haast niet meer kan *(haalt een gezinsflacon W.C. spray tevoorschijn en spuit om zich heen.)* En die zurige stank ook, die frontlucht van ouwe etter en opgewarmde pus. Weet je wat het is..... ik leef eigenlijk diep in het binnenste van ieder van jullie, in ieder van jullie leeft een ouwe ridder met een zeurende wonde..... jullie kunnen de pijn van die wonde voelen als jullie dat willen jullie moeten maar's straks als jullie weer thuis zijn in een kamer gaan zitten waar niemand is op een stoel met niks om handen, een uur, of nog langer..... wat dan bij je opkomt.... verveling, paniek, leegte. Het is de angst voor die pijn die de wereld draaiende houdt snap je, kijk maar 's om je heen wat we allemaal niet doen om ons niet te vervelen..... en wat is de ergste straf die mensen voor elkaar verzonnen hebben....? Precies!! Opsluiten in een kamer met niks om handen De gevangenis.... Toch!?

Maar goed ; ik ben hier niet om over mezelf te staan bazelen...U moet weten hoe het Parcival verder vergaat. Het gaat heel goed

met 'm..... Hij trekt het niet meer. Hij is radeloos Hij gaat weliswaar maar door en door met het maken van foto's maar er blijven steeds nieuwe misdadigers komen en de ene foute politicus wordt vervangen door iemand die na verloop van tijd noch foutter blijkt. Het lijkt wel kanker. Valt niet weg te snijden. De gewone mensen dragen hem op handen nochthans; iedereen spreekt over hem. En omdat niemand hem ooit te zien krijgt, groeit hij in de verbeelding van de mensen uit tot een monument; een fenomeen dat met niks op deze wereld te vergelijken valt. Maar binnenin hem is het oorlog.....

Parcival

*(Ergens onzichtbaar in de fond... we horen hem alleen
Wanhopig schreeuwend :)
Is dit het dan!?*

Amfortas

..... dat denkt hij steeds.....
(-geweldig!-)

Parcival

Ben ik hiervoor op de wereld gekomen. Om andere mensen op hun fouten te wijzen, te veroordelen, aan het kruis te spijkeren, omdat ik zelf zo vol woede zit door wat mij is overkomenmet m'n vader en die schulden.
(dan volgen nog een paar krachttermen: 'Chatferdamme! Chat Fer Damme!' Of 'What the fuck! What the fuck!' of 'Krijg wat! Krijg wat!' of nog iets anders maar ondertussen moet hij met z'n platte handen op een tafelblad slaan of telkens iets van glas kapotgooien zodat we z'n woede voelen. Amfortas staat te glunderen.)

Amfortas

.....
Nu; op een dag, ergens midden in de winter, het was zo koud dat zelfs het grondwater bevroor en de bomen uit de bodem drukte; gereisd werd er niet meer en het was ook veels te koud om misdaden te plegen, op zo'n dag in het putje van de winter.... het was zo koud dat Parcival niet meer wist waar die was omdat zijn oriëntatievermogen was bevroren... op zo'n dag treft hij ergens wat rook ziet die van achter de kale takken van een rododendronstruik komt opgekringelt. Een dun draadje rook dat tevoorschijn komt uit een schouwkje dat als een eetstokje waarmee iemand zijn haar heeft vastgestoken oprijst uit een wanordelijk bouwsel.....

*(Parcival komt binnen, helemaal verkleumd, loopt over de platgetreden deur, ziet de omgevallen tafel; de rommel, de deur naar de slaapkamer; waarin achter het omgegooide bed een soort vuurtje gloort waarbij een onduidelijke figuur zit, in lompen en rafels gehuld, die zachtjes gromt.... zo nu en dan.)
(n.v.d.a. : Je moet deze scènè maar's lezen met de adagietto uit de vijfde symphonie van Mahler zachtjes op de achtergrond want dat*

is een beetje de sfeer die ik zoek en die ik met alleen maar woordjes moeilijk te vatten vind. Het zwijgen is in deze scène nl belangrijker dan wat er gezegd wordt; vandaar al die puntjes. Het probleem waar ik hier mee te maken krijg als toneelschrijver is dat mijn geliefde titelpersonage zich op dit moment leeg voelt, verdrietig, onbegrepen, eenzaam. Als iemand zich in het echte leven leeg en verdrietig voelt dan zit die z'n bek te houden dan zit hij niet de hele tijd te neuzelen ik ben leeg en verdrietig of luid en vals als Groverd uit Sesamstraat te zingen: Oh wat ben ik eenzaam! Oh wàààt ben ik alleen! Had ik maar ... een o li faaaant! Maar ik heb er: Geen! Nou ja; Dat zou eigenlijk ook kunnen; maar dit is niet zo'n soort stuk. Ik heb dus hetvolgende erop gevonden : ik introduceer een dierachtige figuur en dat maakt hem wel aan het praten, met in het achterhoofd het idee dat als je een hond aan iemand in een diepe depressie z'n hand laat likken dan begint die patient misschien wel te neuzelen tegen zo'n beest....)

Parcival

Is hier iemand!?

(dan begint te gromfiguur alert als een dier met jongen, om zich heen te kijken en te ruiken en opgewonden te grommen en dan ontspint er zich een ontmoetingstafereel tussen de figuur die vrijwel dierlijk is in zijn reacties en opgewonden, wantrouwig en Parcival die eerder om hem gerust te stellen dan uit mededeelzaamheid de volgende dingen zegt grom, grom)

Dag meneer.

(grom)

.....

Ik weet niet meer wat ik moet doen.

.....

Alles is zo ver.

.....

De meeste mensen zijn weg en er is geen ...

.....

Er is geen wolkje aan de hemel.

....

Ik ben misschien wel verdwaald.

....

(grom; grom)

Woont U hier alleen

....

Ik heb een vogel gezien,

Als een zweefvliegtuig kwam hij neer op een kaal stuk land.

Hij viel en brak in duizend stukken. Doodgevroren tijdens de vlucht. Dat was op weg hier naartoe. Ik wilde nog iets roepen;

wat, weet ik niet meer, maar d'r kwam alleen een gulp tot sneeuw gevroren speeksel uit mijn mond....

Tovenaar

Jij bent Parcival.

Parcival Ja, dat weet ik.

Tovenaar (*zachtjes*) Yeppo, yeppo, yeppo, yeppo

Parcival
Ik wilde geld verdienen.
..
ik ben kwaad.
...
Maar het is mislukt.
...
In plaats van rijk ben ik per ongeluk beroemd geworden.
Ik wist niet dat beroemd zoooo
....
Overal praten mensen over mij alsof ze weten wie ik ben...
Maar d'r is Niemand!
.....
Niemand op de hele wereld die weet hoe ik me voel.

Tovenaar Je bent laat Parcival.

Parcival Ik wil denk ik terug naar mijn moeder willen.
Maar ik weet niet hoe....

Tovenaar Je moeder is dood.

Parcival Ik had gezegd dat als ik geld genoeg zou hebben ...
Ik had beloofd dat ik haar ging meenemen naar een restaurant....

Tovenaar Gestorven van verdriet....
Ze miste je

Parcival Ik heb vaak alleen geslapen in het bos met m'n neus tussen de
oude bladeren Dat zijn dingen die ze niet vertellen.

Tovenaar Zij dacht dat je dood was en zij is je gaan zoeken aan de andere
kant van het leven.

Parcival Mijn moeder?
Wat weet jij nou van mijn moeder?
Ik weet niet eens waar we hier zijn.
Of wie jij bent of wat alles is... ik weet niks meer.
.....
(*Lange stilte*)
....

Tovenaar Tussen de druppels door kan niemand hollen,
Als het eenmaal regent wordt alles nat
En zelfs de regen, wormen en de mollen

	Hebben het op een gé'ment gehad
Parcival	Moet dit!? Kan je niet gewoon zwijgen??
Tovenaar	Tegen water kan je je niet verzetten, Het beste ga je met de stroming mee; Hoef je verder nergens op te letten Je komt vanzelf wel uit in zee
Parcival	Ik had nooit weg mogen gaan...
Tovenaar	Wat je nu zegt is net hetzelfde als 'Ik ga niet niezen' Met een kop die knapt van 't snot Je moest dit doen; je kon niet kiezen. Het was een onveranderlijk deel van je lot.
Parcival	Oh ja!? En hoe gaat het dan verder nu?
Tovenaar	Als we op voorhand alles wisten wat ging gebeuren Dan zouden we verlamd van schrik, Ergens in een hoekje zitten meuren, Naar kouwe kots met drek en ongewassen pik.
Parcival	Nou; dat lijkt mij een prettig alternatief.
Tovenaar	Het enige wat je moet zijn is: niet bang.
Parcival	En bidden werkt ook niet. Heb ik wel's gedaan maar 't werkt niet.
Tovenaar	Wat bedoel je met; bidden.
Parcival	Dan vraag je wat; aan God of zo en dan gebeurt er niks. D'r wordt niet eens wat teruggezegd. Stil blijft het! Oorverdovend stil.
Tovenaar	<i>(barst in een onbedaarlijke lachbui uit)</i> Je praat als iemand die niet kan lezen en die in een roman voor volwassenen op zoek gaat naar plaatjes en als hij d'r geen vind zegt hij d'r staat helemaal niks in dit boek.
Parcival	Oh!?
Tovenaar	D'r is een grote onzichtbare bovenwereld Parcival En die praat voortdurend met je, niet alleen met woorden, Maar ook via gedachten en gebeurtenissen

Mensen die je toevallig ziet en die wat zeggen, soms gewoon op T.V.; of geschreven dingen waar je oog op valt.
Toeval bestaat niet; de bovenwereld is voortdurend bezig met je vanalles toe te fluisteren en te laten zien.
Het overgrote deel van jou gedachten komt helemaal niet van jou.
Daar moet je op leren letten eerst,
Eerst goed leren lezen,
Dan kan je boeken zonder plaatjes
Leren lezen doe je door stil te zitten Parcival.
Als je stil zit worden je gedachten als een dolle hond die aan een paal is vastgebonden en die omringd wordt door dansende poezen,
Dan is het de kunst om bewegingloos te blijven zitten tot die hond, door uitputting overmand, omvalt.

Parcival Maar dan vraag ik bijvoorbeeld aan God: Ik wil terug naar mijn moeder en nu is die dood, zeg jij ...
... dat is toch een rotstreek....

Tovenaar Parcival,
Dat is een rotstreek.

Parcival begint ontzettend te huilen, vanuit het diepste van zijn wezen. En dat duurt een tijdje. Tot het genant wordt. Alsof dat toneelstuk helemaal is opgehouden omdat die acteur niet verder kan, en de tovenaar zit er ook maar een beetje bij met z'n ogen te knipperen, Amfortas staat naar de punten van zijn schoenen te kijken.....

Amfortas *(Terwijl Parcival nog steeds ontroostbaar zit te snikken op de achtergrond,)*
Wie nu kan luisteren naar wat ik te vertellen heb;
Zal vast horen wat ik zeg.
Hoor! Hoor! Hoor!
D'r staan belangrijke dingen op het punt mijn mond te verlaten;
Zo bijvoorbeeld: Ik ben homo.....
.....
Jahaaa! ... ik weet het best; dit is het allerlaatste wat bij jullie aan gedachten zou zijn opgekomen. En het maakt ook niet zo veel uit; dat weet ik wel, maar het blijft verbijsterend; toch!?
En ik ben ook de tweelingbroer van Sinterklaas....
Wij zijn alletwee in India geboren.... in Kasjmir
Ik ga daar hier nu niet verder op in maar wat ik maar wil aanstippen is: De werkelijkheid staat stijf van dit soort onwaarschijnlijkheden, waar wij gewoon niet op komen omdat wij ons niet afvragen. Alleen al in jullie lichamen zitten miljoenen antwoorden op vragen over de werking van het universum in het algemeen en het heelal in het bijzonder. Talloze wezens staan klaar om jullie de juiste dingen in te fluisteren. Neem mij nou.
Alleen jullie horen ons niet zo goed omdat het niet stil genoeg is

binnen in, in jullie geest hangt een dikke mist van herinneringen aan snoepjes uit reclames of spannende films die jullie gezien hebben daardoor horen we de bovenwereld haast niet meer; zoals je de sterren niet meer kunt zien omdat er te veel licht is. Heb je in de woestijn wel's naar de sterren gekeken!? Of in de bergen? Of ergens waar het heel donker is? Bij ons hangen d'r evenveel.
....

Tovenaar Nou slaapt ie.....

Amfortas Is ie vertrokken?

Tovenaar *(terwijl hij Parcival toedekt)*
Yeppo yeppo yeppo yeppo

Amfortas Hij haalt het wel!
Als ze tot hier zijn geraakt dan halen ze het wel bedankt voor de hulp.
(Hij gaat ergens achter op het toneel zitten)

Tovenaar *(terwijl hij één of ander ritueel gebaar maakt over de slapende Parcival)*
Yeppo, yeppo, yeppo, yeppo.
(Licht fade weg achteraan)

(vooraan komt Anita van Barneveld overgelopen; zo snel ze kan. Dan horen we vanuit de coulisse mevrouw van Barneveld gillen.)

Mevrouw v .
Barneveld Anitaaaa!
Anitaaa! Stop.
Blijf staan; ik beveel je.....
Als je nu niet luistert.....
(Komt zelf op, met een sukkeldraffje, gebrek aan oefening, te veel aan lichaamsvet en waterzuchtige voeten remmen haar snelheid. Zij houdt midden op het toneel stil.)
Kom terug Anita.
(zucht)
Ik kan het niet meer.. Ik kan het niet meer aan. Ze is weg! Voilà. Einde verhaal . Ik heb m'n best gedaan. Ik heb geprobeerd om er een jongedame van te maken. Is niet gelukt. Jammer. Wat wil je ook. Jij laat mij hier zo maar alleen achter met zo'n kind. Jij kiest voor de makkelijke oplossing. Jij gaat gewoon dood; jij hangt nu waarschijnlijk ergens mooie sier te maken in één of ander hiernamaals. Typisch! Echt iets voor jou. Toen je leefde was het ook al zo. Altijd had je van die dure verplichtingen waar je me een glimmend zwarte auto naar toe werd gebracht. *(Anita verschijnt weer; stil, voorzichtig en uiterst rechts op het toneel)* Onderwijl heb ik al die tijd alleen gezeten met dat kind. En ze heeft helemaal het karakter van d'r moeder. Ik begin zachtjesaan te begrijpen hoe

het komt dat die krankzinnig is geworden. Je was altijd weg Xavier. Op het einde ook krijg je ineens één of andere dure ziekte, een kankertje aan de prostaat en hup binnen de drie maanden komen ze hem weer ophalen met een glimmende zwarte auto. Weet je dat ik je op het einde niet meer geloofde!? Die ziekte ook. Heb ik het nog altijd moeilijk mee. Ik durf het niemand te vragen maar ik denk vaak: Bestaat dat wel; zo'n prostaat. Waar zit dat dingetje dan? En zo ja; kan dat dan wel dat daar kanker op komt. Nu ja.... Hoe dan ook ik heb geprobeert om je dochter naar best vermogen op te voeden. Het is me niet gelukt. Dit was het laatste. De Internationale Hogeschool Voor Etiquette en Juist Gedrag. Dat is een soort fabriekje waar ze van meisjes dames maken, ik heb er ook op gezeten en wat is er mis aan mij? Dacht ik toch ook. Nou je ziet wat er gebeurd.... mevrouwetje gaat lopen. En wat moet ik doen!? Moet ik haar vangen met een vlindernet.

- Anita Je kan me niet vangen.
- Mvr. V. Barnev. Ik sta tegen je vader te praten
- Anita Is die d'r?
- Mevr. V. Barn. Moet dit? Wat we nu doen? Hm!?
- Anita Ik wil de wereld in. Ik wil die jongen terug zien....
- Mevr. V. Barne. Met 'm praten zonder dat hij d'r is dat doe ik al jaren.
- Anita Die van die glazenwasser
- Mevr. V. Barne. Ik merk het eigenlijk nauwelijks dat hij dood is.
- Anita Ik weet zelf niet wat ik wil.
Ik moet nog altijd aan hem denken...
- Mevr. V. Barnev Ja, nee dat weet ik wel; jij weet niet wat je wil;
- Anita. Maar ik kan het toch uitzoeken.
- Mevr. V. Barne. Wat je wil in het leven dat maakt niet uit.
Wat je moet; dat is hetgeen er uiteindelijk gebeurd.
- Anita Laat me daar dan op z'n minst zelf achter komen.
- Mevr. V. Barne. Ik wilde als meisje danseres worden.
Of mannequin
In ieder geval iets duns.
Moejemenouzien.....
-

Anita	Stel je voor dat ik 'm vind en gelukkig wordt. Zou je me dan laten gaan?
Mevr. V. Barne.	Ik laat je zo ook gaan, Anita. Als je hem vind en ongelukkig wordt mag je ook gaan. Ik ben gewoon moe van achter je aan te zittten. En ik ben eraan gewend bovendien dat hetgeen ik wil toch niet gebeurd.
Anita	O.K. Dan ga ik, voor je van gedacht verandert. (Anita af)
Mevr. V. Barne.	Wacht effe (Haalt een pakje geld uit haar portemonnaie) Anita weer op) Hier. (Anita vliegt mevrouw van Barneveld om de hals) Niet zo wild. (Anita af op rechts) (tegen haar overleden echtgenoot) En nu moet jij maar een beetje op haar letten. Ik kan dat toch niet. Of vind jij dat ik mee het oerwoud in moet? En tot aan m'n wenkbrauwen door de modder.....? Jou beurt. Ik ga thee drinken..... (Mevrouw van B. Af op links.) (Op de achtergrond wordt Parcival wakker hij gaat rechtop zitten , kijkt om zich heen , ziet dat er niemand is , kijkt voor zich en beweegt niet meer. We zien aan het licht hoe de ochtend, middag wordt en de middag avond.) (Muziekje d'r bij)
Amfortas	(vanuit het donker in de achtergrond, terwijl we hem niet of nauwelijks zien) Drie dagen blijft Parcival zitten, onbeweeglijk. Zijn gedachten gaan te keer als en jonge hond; aan een paal gebonden en omringd door dansende poezen. Pas na twee dagen en twee nachten gaat de hond van zijn gedachten liggen; door uitputting daartoe gedwongen. Vanaf dan zit Parcival alleen nog maar, stil, als een berg, terwijl de eeuwen aan hem voorbijtrekken..... (rechtstreeks tegen Parcival die stilzit) Al die eeuwen waarin de aarde bevolkt wordt door mensen. En zo lang er mensen zijn bestaan er misdaden. Maar d'r is een wet van kracht Parcival in het universum; de Wet van Oorzaak en Gevolg, en die is van toepassing op alles wat leeft; alles wat we doen, geen enkele daad blijft zonder gevolg, en geen mens is in staat om geen daden te plegen. Misdaden zijn er omdat mensen fouten mogen maken, ze maken fouten uit onwetendheid, door de gevolgen van hun fouten te

dragen worden ze wijzer. D'r zijn geen slechte mensen Parcival; deze aarde is een goeie plek, d'r worden wel gruwelijke fouten gemaakt, maar die zien er erger uit dan ze zijn omdat de mensen geen besef hebben van wat er na de dood gebeurt; en omdat de mensen drama prettig vinden. Als je ophoudt met oordelen, ook over jezelf, zal je zien dat diep in elk mens een kind zit dat alleen maar zo hard mogelijk zijn best zou willen doen, alleen weet het vaak niet wet 'z'n best' is

Parcival Ik kan je gewauwel horen, weet je dat ... ?

Amfortas *(lange stilte)*
Oh P'don.
Ik wist niet dat
Ik dacht
(komt recht loopt tot bij Parcival)
En kan je mij ook weer zien nu?

Parcival Je bloedt.
Wat heb je daar?
Je bent gewond....!

Amfortas Ik hè.....

Parcival Ga 's liggen , laat me kijken

(Amfortas gaat liggen; Parcival begint zijn harnas los te sjoeren, blijkt hij daaronder een driedelig maatpak aan te hebben en ergens onder dat maatpak zit een gruwelijke wond....)

Getfer wat een jaap.
Wat is dit!?
(Hij houdt zijn hand er boven)

Amfortas Voorzichtig.

Parcival Ik doe niks.

Amfortas Hij verdwijnt.

Parcival Hoe kom je d'r aan!?

Amfortas Misschien ben ik wel van een gebouw gevallen.
Misschien ben ik wel gesprongen;
en op een hek terecht gekomen met m'n heup,
een kantoorgebouw.
34 ste verdie....

Parcival	Nou is't weg. <i>(met een brede glimlach)</i> En het lijkt wel of er bij mij ook iets weg is.... Iets waarvan ik nooit heb geweten dat het me dwarszat.
Amfortas	Maar misschien is het ook zo dat ik zevenhonderd jaar geleden daar een ontzettende pets heb gekregen op die plek van een lansstoot op tijdens een treffen op een ochtend aan een bosrand in Antropfagente!?
Parcival	Het ging toen om Arnive die prinses van Plineschanz....
Amfortas	Dat sluit ik niet uit.... In ieder geval het was mistig en jij hield je speer laag en trof mij precies op deze plek waar het harnas geen bescherming biedt.... Dat was tegen alle regels....
Parcival	Ik weet het. Het spijt me. Je hebt het nu toch over die woensdag in 1324 ...
Amfortas	Dat zou wel's kunnen, ja....
Parcival	In het vervolg..... moet je d'r zo lang niet meer mee blijven rondlopen.
Amfortas	<i>(Barst in een homerische schaterlach uit)</i> Moet jij net zeggen.
Parcival	<i>(Moet ook ontzettend lachen, ze omhelzen mekaar)</i> Dank U voorrrr alles
Amfortas	Ga nu! Ga! Ga! Ga! Ga! Leef ! Je leven... <i>(Parcival af)</i> <i>(Amfortas staat op)</i> <i>(gaat af langs de andere kant maar net voor hij in de coulisse dreigt te verdwijnen, draait hij zich om)</i> Weten willen jullie nu ongetwijfeld nog hoe 't einde afloopt....
Anita	<i>(Parcival komt achteruitlopend het toneel weer op op de voet gevolgd door Anita...)</i> Waar heb jij de hele tijd gezeten!? Ik heb je gaaffedaamme as een gek lopen zoeken, gedurende meer

Parcival Wat?

Anita Je onderzoek?
Ben je zo'n oppervlakkig onderzoeker?
Ga dat van dat boerderijtje ook zo slordig aanpakken straks?

Parcival Eh Nee.

Anita Ga dan toch door!

Parcival Tuurlijk, neemmeniekwalijk!

*(Ze zoenen onder een toplichtje dat uitfade
Muziekje d'r bij, iedereen gelukkig; je kent dat wel....)*

EINDE
